

ÉLŐ VÍZ

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2011. március 27.
Nagyböjt 3. vasárnapja

A víz, amelyet én adok,
örök életre szökellő vízforrás lesz

Szomjazom

Jézus hosszú út után érkezik meg a Szikár nevű település közelébe, és miközben tanítványai a városba mennek ennivalóért, ő leül Jákob kútjához. Itt találkozik egy vizért jövő asszonnyal.

Az evangéliumi történet egy kimerült, fáradt, éhes és szomjas embert állít elénk. Ő a mi Istenünk! **Isten Fia inni kér egy embertől.** Jézus segítséget kér az asszonytól, a mi Urunk tehát rászorul az emberekre, az emberi segítségre.

Jézus kimerült, de talán nem is az út fárasztja leginkább, hanem a küzdelem, amit az emberek üdvössége érdekében vív a gonosszal. Éhes, de egészen biztos, hogy nem a földi táplálék hiányzik

neki, hiszen amikor az apostolok visszatérnek, csodálkozva kérdezik, hogy ki hozhatott Jézusnak ennivalót. Jézus az Atya eledelére vágyik, s ha teljesíti küldetését, azaz tanítja az embereket, akkor elmúlik éhsége. Jézus szomjas, de nem vízre, hanem a mi üdvösségünkre szomjazik.

A mi megváltó Urunknak ez a fáradtsága és kimerültsége a keresztút során teljesedik be. A kereszten függve is a mi üdvösségünket kívánja, amikor azt mondja „Szomjazom”. Szomjúsága akkor szűnik meg végleg, amikor halálával beteljesedik megváltásunk és lándzsával átszúrta szívéből „vér és víz folyt ki” (Jn 19,34). **Ismerjük fel a kimerült, a fáradt és szomjas, a mások segítségét kérő emberben az Istent!**

Korsó a kút mellett

Talán el is kerülte figyelmünket az evangéliumi történet apró mozzanata, amely szerint az asszony otthagyja korsóját a kútnál, Jákob kútjánál, ahol Jézussal találkozott, s beszélt.

Vegyük fel a korsót, mérítsünk az élő vízforrásból és nyújtsuk azt oda napjaink szomjazóinak, akikben Krisztus arcát fedezhetjük fel. Jézus a mi emberi segítségünket kéri, hogy segíthessen a rászorulókon, és enyhíteni tudja sok-sok ember testi és lelki éhségét, szomjúságát. A nagyböjti időszak minden esztendőben felszólít minket, hogy önmegtartózkodásaink mellett az irgalmasság testi cselekedeteit gyakoroljuk, azaz ad-

junk az éhezőknek ételt és a szomjazóknak italt, öltöztessük fel a ruhátlanokat és látogassuk a betegeket és a magányban élőket! Gyakoroljuk az irgalmasság lelki tetteit is: figyelmeztessük a bűnösöket, tanítsuk a tudatlanokat, vigasztaljuk meg a szomorúakat és bocsássunk meg az ellenünk vétőeknek! **Vegyük kezünkbe az irgalmasság letett korsóját és adjunk inni az embereknek!**

Az asszonyhoz hasonlóan menjünk mi is és tanúsítsuk a világban, hogy Jézusban megtaláltuk az igazság forrását. Vezessük Jézushoz az embereket, hogy személyesen hallgathassák tanítását, s miként egykor Szikár városának lakói, ugyanúgy ők is higgyenek benne és felismerjék, hogy ő a világ Üdvözítője.

Házaspár imája

Teremtő Istenünk, gyermekeinket ajándékba kaptuk tőled, tehát nem a mi tulajdonaink. Feladatunknak és hivatásunknak tekintjük, hogy visszavezessük őket hozzád, az élő vizek forrásához.

Erre csak úgy vagyunk képesek, ha mi is keresünk téged, a forrást, és folyamatosan merítünk belőled.

Mi közvetítjük gyermekeink számára a te elfogadó, irgalmas, önzetlen szeretetedet. Segíts ezt hitelesen tennünk, hogy ezt a szeretetet majd tovább tudják ajándékozni.

Nagyböjt 3. vasárnapja
Kiv 17,3-7
Róm 5,1-2. 5-8
Jn 4,5-42

Hétfő
2Kir 5,1-15a
Lk 4,24-30

Kedd
Dán 3,25. 34-43
Mt 18,21-35

Szerda
MTörv 4,1,5-9
Mt 5,17-19

Csütörtök
Jer 7,23-28
Lk 11,14-23

Péntek
Oz 14,2-10
Mk 12,28b-34

Szombat
Oz 6,1-6
Lk 18,9-14

Nagyböjt 4. vasárnapja
1Sám 16,1b,6-7.10-13
Ef 5,8-14
Jn 9,1-41